
99. Høgni Hoydal (Hovedindlæg)

Så fortsætter jeg, fru præsident.

Tak til Islands formandskab for at sætte fred og sikkerhed i Arktis, eller skal man sige i hele verden, øverst på dagsordenen, på agendaen i det nordiske samarbejde. Krigens rædsler spreder sig for øjnene af os hver dag - i Ukraine, i Palæstina, Gaza, Israel, Libanon - med ubeskrivelige menneskelige lidelser til følge. Det skaber jo også en splittelse, en splintring af al international ret: folkeretten og alt det, som vi i Norden har sagt at vi baserer vores globale tilgang på. Derfor er det også i et arktisk perspektiv vores fremmeste mål i Norden, at vi må genopbygge og overholde de internationale traktater og det internationale regelbaserede samarbejde.

I Norden har vi på papiret i hvert fald mulighed for det. I et arktisk-nordatlantisk perspektiv anbefaler jeg stærkt, at vi bruger det, som vi har produceret før i nordisk sammenhæng: Stoltenbergrapporten af salig Thorvald Stoltenberg og senere Bjarnasonrapporten, som fokuserer på, at det skal handle om menneskelig sikkerhed, og at tilgangen til sikkerheds- og udenrigspolitik er baseret på respekt for menneskerettigheder og demokrati. Ja, faktisk handler det hele om demokratisk bæredygtighed, demokratisk bærekraft.

Det betyder også, at der er et større fokus nu på sikkerhedssituationen i Arktis og Nordatlanten. Vi skal fokusere på, at den øgede militære investering også går til civil sikkerhed, som jo altså Stoltenberg og Bjarnason anbefalede. Cybersikkerhed og alt det, som vi investerer i, kan også anvendes til miljø sikkerhed, skibstrafiksikkerhed osv. Der skal være en stærk nordisk kraft i det internationale samarbejde på det område.

Når jeg taler om demokratisk bæredygtighed, demokratisk bærekraft, betyder det også, at alle de nationer, som er i Norden, og det er jo vores demokratiske grundlag i Norden, skal deltage ligeværdigt, også i udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål. Det går jo ikke, at vi er helt enige om, at Norden er en stor kraft i verden, når det gælder demokratisk bæredygtighed, og så ikke anerkender, at det selvsagt er de folk, som bor i Norden, der skal være med til at træffe beslutningerne, også om udenrigspolitikken og forsvarspolitikken.

Det forsøger vi at gøre i Færøerne. Vi er ikke kommet ind alle steder endnu. Så noget må jo også komme ud af at tænke i folkeretlige baner, som er fra 1800-tallet, og sige, at Grønland, Åland og Færøerne selvsagt skal deltage på lige fod, også i de vigtige spørgsmål, som er afgørende for fred og sikkerhed i hele verden.

Så vi må gå fra, at magt har ret, til at rettigheder har magt, ikke bare i Norden og i Arktis, men i hele verden. Det må være vores mål i fremtiden. Tak.

Tietoja

Puheen numero

99

Laji

Hovedindlæg

Henkilö

[Høgni Hoydal](#)

Tila

Waiting for transcription

Päivämäärä

30.10.24 09:35